

Barcelona, 24 d'octubre de 2020

Catalunya, un motor de l'Europa del segle XXI

El Partit Nacionalista de Catalunya (PNC) ha nascut amb la vocació d'ocupar un espai polític de centre, defensor dels drets fonamentals, de l'Estat de dret, del progrés econòmic i social basat en l'economia de mercat i les polítiques d'equitat i igualtat d'oportunitats. Aquesta vocació no pot sinó emmarcar-se en la tradició europeista del catalanisme polític dels segles XIX i XX i es proposa tornar a posar aquesta tradició al centre del debat polític català. El PNC està preparat per a integrar-se i participar en els debats europeus i es proposa contribuir-hi activament i constructiva.

Més Europa

Creiem fermament que el futur d'Europa passa per seguir avançant decididament en una major integració europea. La Unió Europea és el marc de pau, prosperitat, benestar i creixement més important de la història. La sortida del Regne Unit amb el Brexit, a més del creixent populisme euroescèptic, no fan sinó confirmar que cal seguir avançant en el perfeccionament de les polítiques comunes que la UE ja està desenvolupant, però també que cal avançar en aquelles en les quals la Unió encara té escasses competències.

El futur d'Europa passa, doncs, per la consolidació del mercat interior, de les polítiques comercials i de la competència, per l'enfortiment de la Unió Econòmica i Monetària, per la consolidació de les polítiques socials, d'immigració, de seguretat i d'acció exterior, i per la cessió de noves parcel·les de sobirania per part dels Estats Membres vers la UE en noves competències en matèries com salut i educació. La Unió Europea ha de treballar en l'enfortiment de la indústria tecnològica i de les seves xarxes logístiques, per a poder competir amb Xina o Estats Units. La Unió Europea verda que dibuixa el Pacte Verd Europeu, amb una marcada aposta per les energies renovables, haurà de ser alhora model de societat del benestar democràtica.

Aquesta major integració europea s'ha de fer tot assegurant una major proximitat i compromís de la ciutadania, la qual ha de ser motor i partícip del projecte europeu. Advoquem, doncs, perquè aquesta major integració europea es dugui a terme sota l'observança dels principis de la proporcionalitat i la subsidiarietat, on tots els nivells de govern siguin partícips de la presa de decisions i es facin seva l'execució de polítiques de creixement comunes. L'actual context de pandèmia ofereix una oportunitat única per avançar en aquesta direcció.

Ara bé, integració no vol dir ni centralització, ni homogeneïtzació. La Unió Europea es basa en l'eslògan *Unitat en la diversitat*. No hi pot haver integració sense reconèixer la diversitat en el

si de la UE. En aquest sentit, no només ens referim a la realitat plural i diversa dels Estats Membres entre ells, sinó també en la pròpia pluralitat interna de cadascun.

La Unió ha de respondre, per tant, a la realitat de cogovernança multinivell dels seus Estats Membres, comptant amb l'expertesa i fent participis els governs més propers als ciutadans, és a dir, les administracions regionals i locals, les quals fan possible la implementació de les polítiques. En conseqüència, és lògic que puguin i hagin de col·laborar en el seu disseny.

Catalunya, motor del sud d'Europa

Catalunya ha de recuperar el seu paper de motor econòmic i social del sud d'Europa. En la darrera dècada, és evident que el nostre país ha perdut prestigi i incidència en el si de la Unió. Ara bé, Catalunya pot i ha de ser un motor econòmic i social del sud d'Europa.

És per això que des del PNC apostem per a que s'exerceixin amb plenitud les competències estatutàriament reconegudes en relació a les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea (Capítol II del Títol V de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya). En aquest sentit, cal remarcar les competències de què disposa Catalunya en la participació en la formació de les posicions de l'Estat, especialment en referència a aquelles qüestions en què Catalunya tingui competències exclusives, així com també en la participació en les institucions i organismes europeus i en el control de l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat. Per tant, la Generalitat té el marc legal adient per a poder influir en les polítiques europees.

Així doncs, Catalunya ha de participar activament en la reindustrialització europea essent un pol d'innovació i de digitalització. Ha de reconvertir la seva indústria per a ser puntera en economia circular i verda i ha de posar tots els estris al seu abast per posar el seu gra de sorra en l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i del Pacte Verd Europeu, que facilitaran, sens dubte, l'avançament cap a una major cohesió social europea.

Catalunya ha d'assolir aquests objectius no només en el marc de l'Estat, exigint respecte a les competències reconegudes estatutàriament i respectades pel Tribunal Constitucional en la coneguda com a Sentència de l'Estatut; sinó també en el marc del relançament de la cooperació amb l'Euroregió, de la cooperació euromediterrània i de les estructures de cooperació com els Quatre Motors per Europa. Barcelona, com a capital de Catalunya de l'Europa mediterrània, i com a segona ciutat de l'Estat, ha de jugar un paper decidit en l'Europa de les ciutats. Volem una Catalunya que teixeixi una xarxa de regions i una Barcelona que construeixi una xarxa de ciutats.

Tots aquests objectius urgeixen més que mai. L'impacte de la Covid en l'economia catalana serà enorme, però la pertinença a la Unió Europea i l'execució del pla de recuperació *Next Generation EU* posen aquesta crisi sense precedents en una oportunitat única d'avançament i reconversió. És per això que ser presents en els grans debats europeus (transició verda, digitalització, recerca, reindustrialització) no és opcional. Catalunya ha de pujar al tren d'Europa. Un tren del qual mai no hauria d'haver baixat. La perspectiva europea es fa més important que mai en el marc de la recuperació social i econòmica.

El català, llengua d'Europa

La llengua catalana, amb 10 milions de parlants distribuïts en quatre estats europeus, tres dels quals de la UE, ostenta un reconeixement parcial per part de les institucions europees. Si bé és cert que el català és reconegut com a llengua de comunicació amb els ciutadans per les institucions i organismes de la Unió Europea (gràcies a la resolució Reding d'11 de desembre

de 1990 i a les conclusions del Consell de 13 de juny de 2005), el català és encara lluny de la oficialitat. El PNC es compromet a treballar per tal que la llengua catalana pugui ésser utilitzada en totes les institucions de la UE on encara no és present, cosa que suposaria no només un major reconeixement de la pluralitat lingüística de la Unió Europea, sinó també d'Espanya.

A més, des del PNC creiem necessari impulsar el reconeixement de l'occità (aranès, a l'Aran) a les institucions europees i ajudar a garantir-ne la seva existència (aplicant els principis de la Carta Europea de les Llengües Minoritzades a Europa, de la qual Espanya és signatària), com a patrimoni europeu i tangible de la diversitat cultural i lingüística d'Europa.

Un catalanisme desacomplexadament europeista

El catalanisme sempre ha sigut un corrent polític genuïnament europeista, el qual incardinava el progrés de Catalunya en el marc d'una Europa cada vegada més unida en la seva diversitat, més pròspera i més justa. En aquest sentit, el PNC, com a exponent de la millor tradició catalanista, vol reivindicar i practicar aquest llegat i rebutja els impulsos euroescèptics que s'han començat a veure des de la tardor de 2017 en alguns discursos de personalitats i opcions polítiques rellevants del nostre país.